Drug discovery - antybiotykoodporność

Target selection

W naszym projekcie jako cel molekularny wybrałyśmy enzym KPC-2, należący do klasy A β-laktamaz serynowych. Decyzja ta wynika z jego istotnej roli w mechanizmie antybiotykooporności. Enzym ten skutecznie hydrolizuje antybiotyki β-laktamowe, w tym leki ostatniej szansy w leczeniu zakażeń opornych na wiele antybiotyków.

Mechanizm działania KPC-2 polega na rozcinaniu pierścienia β-laktamowego, co prowadzi do inaktywacji antybiotyku i uniemożliwia jego dalsze działanie bakteriobójcze. W rezultacie infekcje wywołane przez szczepy produkujące KPC-2 są niezwykle trudne do leczenia, co stanowi poważne zagrożenie epidemiologiczne i kliniczne.

Obecnie stosowane inhibitory β-laktamaz, takie jak awibaktam czy waborbaktam, wykazują ograniczoną skuteczność wobec niektórych wariantów KPC, a rozwój nowych inhibitorów jest kluczowy dla przeciwdziałania rosnącej antybiotykooporności. Naszym celem jest identyfikacja i charakterystyka nowych związków zdolnych do hamowania aktywności KPC-2, co mogłoby przywrócić skuteczność antybiotyków β-laktamowych i stanowić przełom w leczeniu zakażeń bakteryjnych odpornych na standardowe terapie.

Wybór struktury krystalicznej

Potencjalne struktury jakie będziemy rozważać to :

- 8RWP (avibactam)
- 8RWR (imipenem)
- 8RWS (meropenem)
- 8RWO (apo)
- 8RWQ (apo)

Skupimy się jednak na strukturach, które mają dołączony już inhibitor, ponieważ na tej podstawie mamy określone miejsce dokowania do późniejszych etapów.

Ligand Library Preparation

Scenariusz 1

W trakcie poszukiwania biblioteki naszych ligandów korzystałyśmy z Chembl. Tam znalazłyśmy związki, które mogą łączyć się z badanym przez nas KPC-2. Przy pomocy odpowiednich filtrów wybrałyśmy interesujące nas związki. Na podstawie formuły molekularnej na pubchem znalazłyśmy związki podobne do wspomnianego i zapisałyśmy je jako plik sdf. Pliki scaliłyśmy i usunęłyśmy powtarzające się związki. W taki sposób uzyskałyśmy bibliotekę ponad 1300 związków. Następnym krokiem było zbadanie podobieństwa tych związków do naszych inhibitorów ze struktur krystalicznych za pomocą biblioteki Rdkit. Ten krok ma zapewnić potencjalnie lepsze i bardziej adekwatne do rzeczywistości wyniki dokowania molekularnego. Białko w strukturze krystalicznej jest

nieruchome, dlatego podobieństwo struktury przyłączanego związku może zwiększyć szanse na realne przyłączenie w rzeczywistości.

```
Najbardziej podobny inhibitor do całej biblioteki białek:

1. Inhibitor: C[C@@H](0)[C@H]1C(=0)N2C(C(=0)0)=C(SCCNC=N)C[C@H]12, Średnie podobieństwo: 0.179

2. Inhibitor: C[C@@H](0)[C@H]1C(=0)N2C(C(=0)0)=C(S[C@@H]3CN[C@H](C(=0)N(C)C)C3)[C@H](C)[C@H]12, Średnie podobieństwo: 0.137

3. Inhibitor: NC(=0)[C@@H]1CC[C@@H]2CN1C(=0)N2OS(=0)(=0)0, Średnie podobieństwo: 0.114

Najlepiej dopasowany inhibitor: C[C@@H](0)[C@H]1C(=0)N2C(C(=0)0)=C(SCCNC=N)C[C@H]12 (Podobieństwo: 0.179)
```

- Potencjalnie najlepsze wyniki uzyskałyśmy dla pierwszego inhibitora czyli imipenemu. Jednak są one bardzo małe.
- To implikuje wybór 8RWR jako struktury krystalicznej KPC-2 z inhibitorem.

Stąd brałyśmy związki łączące się z KPC-2 <u>Explore all Activities - ChEMBL</u> Wybrane 3:

- CC(C)(O/N=C(\C(=O)N[C@@H]1C(=O)N2C(C(=O)[O-])=C(C[n+]3cccc3)CS[C@H]12)c1csc(N)n1)C(=O)O
- CO/N=C(\C(=O)N[C@@H]1C(=O)N2C(C(=O)[O-])=C(C[N+]3(C)CCC3)CS[C@H]12)c1csc(N)n1
- Nc1nc(/C(=N/O)C(=O)N[C@@H]2C(=O)N3C(C(=O)O)=C(/C=C4\CCN([C@@H]5 CCNC5)C4=O)CS[C@H]23)ns1

Scenariusz 2

Na podstawie Smiles inhibitorów (avibactam, itp) znalazłyśmy za pomocą pubchem substruktury, czyli związki, które zawierają w sobie strukturę taką jaka jest zdefiniowana przez podany smiles. Analogicznie policzyłyśmy podobieństwa utworzonej w ten sposób biblioteki związków za pomocą rdkit. Największe podobieństwo to 0.48 do avibactamu.

Scenariusz 3

Potencjalne połączenie związków ze scenariusza 1 i 2 dla większej różnorodności i szans na znalezienie działającego inhibitora.

Scenariusz 4 (FRAGMENT-BASED LIGAND GENERATION LIBRARY)

Na podstawie plików sdf trzech inhibitorów wykonujemy następujące kroki:

- 1. Cięcie molekuł na mniejsze fragmenty.
- 2. Łączenie fragmentów w nowe cząsteczki

Korzystając z biblioteki rdkit patrzymy na podobieństwo wygenerowanej biblioteki do inhibitorów.

Wygenerowano 81 nowych związków.

```
[23:35:02] Skipping unrecognized collection type at line 3884: MDLV30/STEABS ATOMS=(0)
Najbardziej podobny inhibitor do całej biblioteki białek:

1. Inhibitor: NC(=0)[C@@H]1CC[C@@H]2CN1C(=0)N2OS(=0)(=0)0, Średnie podobieństwo: 0.191
2. Inhibitor: C[C@@H](0)[C@H]1C(=0)N2C(C(=0)0)=C(S[C@@H]3CN[C@H](C(=0)N(C)C)C3)[C@H](C)[C@H]12, Średnie podobieństwo: 0.181
3. Inhibitor: C[C@@H](0)[C@H]1C(=0)N2C(C(=0)0)=C(SCCNC=N)C[C@H]12, Średnie podobieństwo: 0.168
Najlepiej dopasowany inhibitor: NC(=0)[C@@H]1CC[C@@H]2CN1C(=0)N2OS(=0)(=0)0 (Podobieństwo: 0.191)
```

Link do Githuba z kodami i plikami:

GitHub - Ola-zaw/KPC2